

కాలేజీ నుంచొచ్చి గదిలోకి కాలుపెడుతున్న కిరణ్ణాయి గదిలోని వాతావరణాన్ని చూసి క్షణం సేపు మూగబోయింది నోటిమాటరాక. ఎవ్వడూ ఏవోకబుర్లు చెబుతూ ఇంట్లో వాళ్లతోనో ఇరుగు పొరుగుతోనే కాలక్షేపం చేసే బామ్మ. ఆ కబుర్లలో కూడా మధ్యమధ్యన ఎన్నో జోక్స్ చెబుతూ నవ్వుతూ నవ్విం చే బామ్మ ఇలా పమిట కొంగు ముఖానికి కప్పకుని రోదిస్తున్న బామ్మని ఎవ్వడూ చూడలేదు కిరణ్ణాయి. తనకి బుద్ధి తెలిసినప్పటి నుంచీ కూడా! అందరూ ఆమెని ఓదార్చడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. కిరణ్ణాయి తల్లికేసి చూసింది. ఆమె ఏడుస్తోంది. ఏం జరిగిందో తెలుసుకోవాలని తల్లి దగ్గరి కెళ్లి "ఎందుకమ్మ అందరూ ఏడుస్తున్నారు? ఏం జరిగింది?" అడిగింది కిరణ్ణాయి.

"సంగీత చనిపోయిందమ్మ! ఇప్పుడే టెలిగ్రాం ఒచ్చింది" కళ్ళు తుడుచుకుంటూ చెప్పింది నిర్మల. కిరణ్ణాయికి కళ్లు తిరిగి నట్టనిపించింది. "మన సంగీత చనిపోయిందా? ఎలా? టెలిగ్రాం

సరిగ్గా చూశారా? ఎవరిచ్చారూ?" ఇత్యాది ప్రశ్నల వర్షం కురిపించింది కిరణ్ణాయి "అశ్రద్ధంగా ఆ విషయం అబద్ధమయినట్టు, నేను నమ్మలేకపోతున్నట్టు! అవునమ్మా... మన సంగీతే! ఎలకల మందు తాగిందిట! బాబాయే గుంటూరు నుంచి టెలిగ్రాం ఇచ్చాడు" అంది నిర్మల. సాధ్యమైనంత తాపీగా, కిరణ్ణాయిని కంగారు పెట్టకుండా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తూ "ఏమీటీ?... మన సంగీత... ఎలుకలు మందు తాగిందా? నమ్మలేక పోతున్నా నమ్మా... చెంచాడు దగ్గుమందు తాగమంటే, గంట సేపు చేసేది, వాసన... చేదూ... అని ముక్కు చెవులూ మూసుకుంటూ! అటువంటి.. సంగీత... ఇలా చేసిందంటే నమ్మలేక పోతున్నాను" కన్నీరు చెంపల మీదుగా కారుతుంటే, తుడుచుకుంటూ అంది కిరణ్ణాయి.

ఆ మాటలు విన్న బామ్మ, "అవునే తల్లీ! అదే నాకూ అంతుపట్టడం లేదు. ఎవ్వరైనా జలుబు చేస్తే, మిరియాల కషాయం కాచిస్తానంటే "బాబోయ్ ఫూటు" అంటూ పరుగెత్తేది, ఇంత పని ఎలా చేసిందో అర్థం కావడం లేదు" ఈసారి బామ్మ బోరుమని ఏడ్చేసింది.

"ఊరుకో బామ్మా" అంటూ ఓదార్చబోయిన కిరణ్ణాయిని పసి పిల్లలా చుట్టేసింది విశాలాక్షి.

ఆ దృశ్యం చూసి అక్కడున్న వాళ్లంతా కంట తడి పెట్టుకున్నారు.

"ఊరుకోండత్తయ్యా... కొంచెం మంచినీళ్ళు తాగండి" అంటు గ్లాసును నోటి కందించింది నిర్మల.

ఒక్క గుక్క తాగి గ్లాసుని పక్కకి నెట్టేసింది విశాలాక్షి మళ్ళీ బిగ్గరగా ఏచుస్తూ!

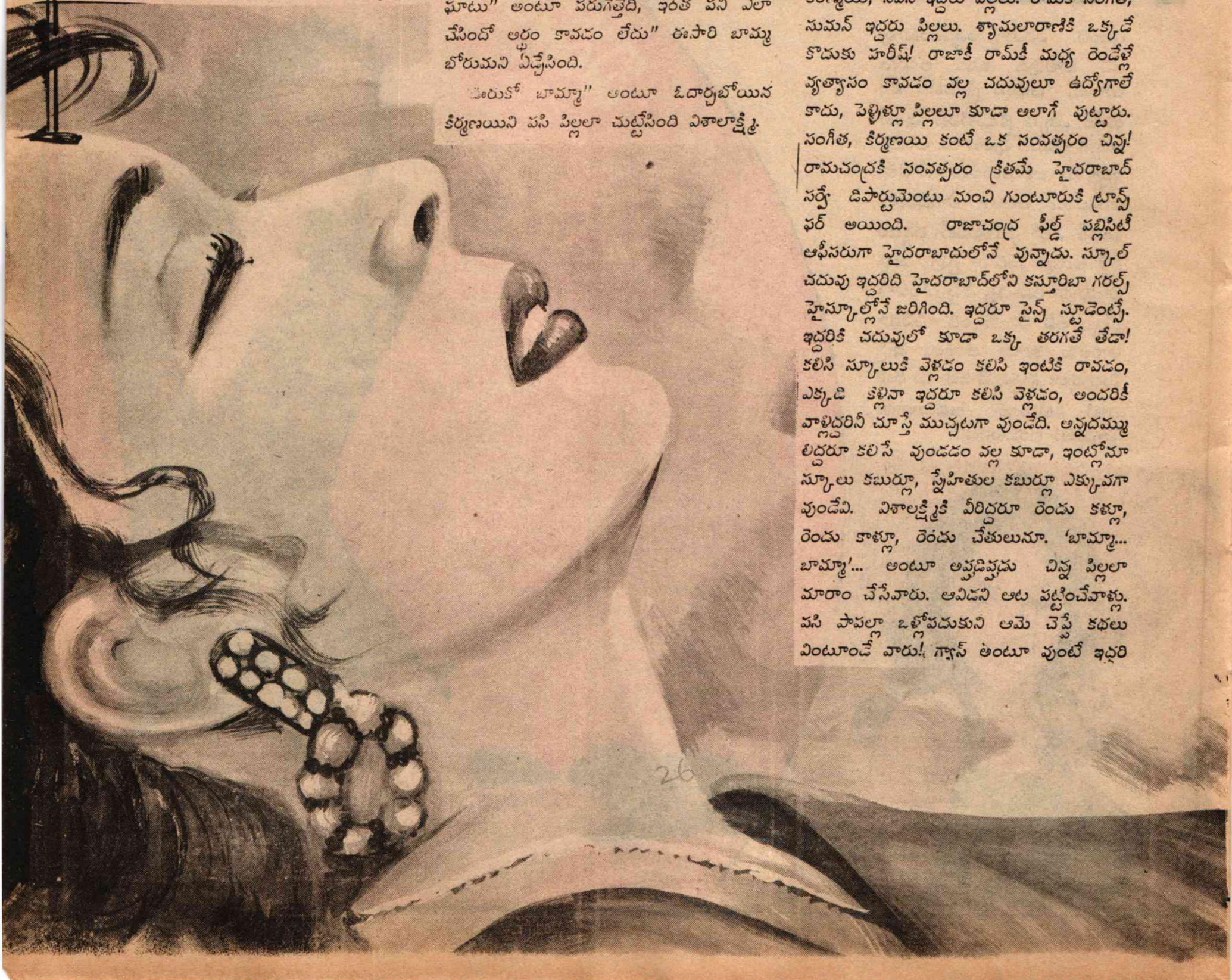
ఈలోగా రాజాచంద్ర ఒచ్చేడు గుంటూరు ప్రయాణానికి టిక్కెట్లు కొనేసి.

నిర్మలని పిలిచి వెంటనే సామాన్లు సర్దేయమన్నాడు రాత్రి నర్సాపూర్ ఎక్స్ప్రెస్కి!

రాజాచంద్రరాగానే ఇరుగుపొరుగులు మెల్లమెల్లగా వెళ్ళిపోయారు. నిర్మల అందరి బట్టలు సూట్కేసులో సర్దడం మొదలెట్టింది.

* * * *

విశాలాక్షికి రాజాచంద్ర, రామ్చంద్ర ఇద్దరు కొడుకులూ. శ్యామలారాణి కూతురు! రాజాకి, కిరణ్ణాయి, నవీన్ ఇద్దరు పిల్లలు. రామ్కి సంగీత, సుమన్ ఇద్దరు పిల్లలు. శ్యామలారాణికి ఒక్కడే కొడుకు హరీష్! రాజాకి రామ్కి మధ్య రెండేళ్ళే వ్యత్యాసం కావడం వల్ల చదువులూ ఉద్యోగాలే కాదు, పెళ్ళిళ్లూ పిల్లలూ కూడా అలాగే వుట్టారు. సంగీత, కిరణ్ణాయి కంటే ఒక సంవత్సరం చిన్న! రామ్చంద్రకి సంవత్సరం క్రితమే హైదరాబాద్ సర్వే డిపార్టుమెంటు నుంచి గుంటూరుకి ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది. రాజాచంద్ర ఫీల్డ్ పబ్లిసిటీ ఆఫీసరుగా హైదరాబాదులోనే వున్నాడు. స్కూల్ చదువు ఇద్దరిది హైదరాబాద్లోని కస్తూరిబా గరల్స్ హైస్కూల్లోనే జరిగింది. ఇద్దరూ సైన్స్ స్టూడెంట్స్. ఇద్దరికి చదువులో కూడా ఒక్క తరగతే తేడా! కలిసి స్కూలుకి వెళ్లడం కలిసి ఇంటికి రావడం, ఎక్కడి కేళ్లనా ఇద్దరూ కలిసి వెళ్లడం, అందరికీ వాళ్ళిద్దరినీ చూస్తే ముచ్చటగా వుండేది. అన్నదమ్ము లిద్దరూ కలిసే వుండడం వల్ల కూడా, ఇంట్లోనూ స్కూలు కబుర్లూ, స్నేహితుల కబుర్లూ ఎక్కువగా వుండేవి. విశాలాక్షికి వీరిద్దరూ రెండు కళ్ళూ, రెండు కాళ్ళూ, రెండు చేతులునూ. 'బామ్మా... బామ్మా!...' అంటూ అప్పడెప్పుడు చిన్న పిల్లలా మారాం చేసేవారు. ఆవిడని ఆట పట్టించేవాళ్లు. పసి పాపల్లా ఒళ్లోపడుకుని ఆమె చెప్పే కథలు వింటూండే వారు! గ్యాస్ అంటూ వుంటే ఇద్దరి

మధ్యనా, ఈ సంవత్సరం మాత్రమే. అందుకే ఈవార్త కిర్రణయిపైన పిడుగు పడినట్టయింది.

సంగీత పేరుకు తగ్గట్టు చక్కగా పాడేది. కిర్రణయి వీణ వాయిస్తుంది. ఇద్దరూ కలిసి అలా గంటల తరబడి విశాలాక్షిణి, ఇంటిల్లిపాదినీ ఆనంద పరిచేవారు. స్కూలు ఫంక్షన్లలో కూడా వీళ్ల జంట అలాగే పాల్గొనేది. సంగీత హైదరాబాద్ బదిలీ వెళుతుంటే విశాలాక్షిణి, రాజుచంద్ర ఒడ్డున్నారు. తనని ఇక్కడే వెళ్లమన్నారు. కానీ రామచంద్ర ఒప్పకోలేదు. దాన్ని చూడకుండా వుండలేనన్నాడు. అది తల్చుకుని అందరూ మళ్ళీ వెళ్ళివెళ్ళి ఏడవడం మొదలెట్టారు. ఇప్పడెలా వుంటావురా పిచ్చినాన్నా" అంటూ విశాలాక్షిణి ఏడుస్తుంటే మిగతా వాళ్లకి కడుపు తరుక్కుపో తోంది.

సంగీతని ఇక్కడే వుంచి సంగీతంలో బి.ఎ. ఎం.ఎ. చేయించి మ్యూజిక్ కాలేజీలో చేర్పించమని విశాలాక్షిణి చెప్పేది. మొదలు డిగ్రీ అయిపోనీ యమ్మా. అప్పుడు మ్యూజిక్ డిగ్రీలకి కట్టించొచ్చు. ఈలోగా అక్కడ ఎవరిదగ్గరైనా మంచి గురువు దగ్గర సంగీతం నేర్పించి, ప్రైవేట్ గా కూడా, పరీక్షలు కట్టించొచ్చు" అన్నాడు రామచంద్ర.

గుంటూరు వెళ్లక అక్కడి స్నేహితులూ, వాళ్ల సలహాలతో మెడిసన్ చెయ్యాలని వాళ్లందరి ప్రోత్సాహంతో పాటు కోచింగ్ సెంటర్ లో చేరింది. ఎంతకష్టపడ్డా ఆ చదువు కొంచెం కూడా బుర్రకెక్కేది కాదు సంగీతకి. మానేద్దామంటే స్నేహితులు, చాతకాని తనం అని హేళన చేస్తారేమోనన్న భయం. తనలో తనేకుమిలి పోయేది. కూతురి ఆందోళనకి కారణం తెలియని రామచంద్రా, ప్రభావతీ దిగులు పడిఎన్నోసార్లు 'ఎందుకమ్మా అలా వున్నావ్? నీకా సబ్జెక్టు కష్టంగా వున్నాయా? ఒదిలేసెయ్. లేదా హాయిగా హైదరాబాద్ కెళ్ళి అక్కడ నీ ఇష్టం ఒచ్చిన కోర్సులో చేరు' అని చెప్పేవారు. "అలాగే చేస్తాను" అనేది ముక్తసరిగా కానీ స్నేహితులముందు తను చాతకానిది అనిపించుకోవడానికి మనసు ఒప్పకోక, తనలో తనే మధన పడిపోయేది. తనలో తనకే సంఘర్షణ! స్నేహితుల ముందు ఒడిపోతున్నానన్న న్యూనతాభావం. ఒక ధకమైన డిప్రెషన్ లో పడి, ఇంట్లో ఎవరూ లేని సమయంలో బతకడం ఇష్టం లేనంత అయిష్టాన్ని పెంచుకుని, ఎలుకల మందు తాగేసింది! కూరల కోసం బజారుకెళ్ళిన ప్రభావతి తిరిగిచ్చేసరికి నోట్లొచ్చి నురగలు కక్కుతోంది సంగీత. పక్కనున్న మందూ, గాసూ చూసి పరిస్థితి గ్రహించి, వెంటనే ఆసుపత్రికి తీసికెళ్ళ జాయిన్ చేసి భర్తకి ఫోన్ చేసింది. స్ట్రమక్ వాష్ చేశారు. మందులిచ్చారు. అప్పటికే స్పృహ

నన్ను బతికించు

కోల్పోయింది. సంగీత! రామచంద్ర ప్రభావతీ కంటికి మింటికి ఏకధారగా ఏడవడం మొదలెట్టారు. వీలున్నదేముళ్లందరికీ మొక్కుకున్నారు. సంగీతకి తెలివొచ్చింది. "అమ్మా... నాన్నా..." అంటూ పిలిచింది. పరుగెత్తుకొచ్చారు మంచం దగ్గరికి రామూ, ప్రభా "నన్ను క్షమించమ్మా... తప్ప చేసేశాను. నాన్నా... ఆవేశంలో అప్పుడు నాకు చావాలనిపించింది. నాన్నా! హైదరాబాద్ వెళ్ళి బామ్మ చెప్పినట్టు మ్యూజిక్ బి.ఎ. చేస్తాను. నన్ను ఎలాగైనా బతికించు నాన్నా... నాన్నా... ప్లీజ్... నాన్నా" అంటే! కోయిల గొంతు నులిమేసినట్టు, పలికే చిలకని చీల్చేసినట్టు, నిశ్శబ్దం! చలనం లేని శరీరం... ఘొల్లుమన్నారు. రామచంద్రా ప్రభావతీ! భూమి దద్దరిల్లనట్టయింది. ఆకాశంలోంచి పిడుగు పడడట్టయింది.. "అమ్మా... తల్లీ... మాట్లాడమ్మా.. అమ్మా... సంగీతా... ఏమై పోయాయమ్మా నీ పాటలు? ఎందుకిలా చేశావమ్మా? నిండు నూరేళ్ల పాటలాంటి నీ బతుకుని, పల్లవిలోనే ఆపేసుకున్నా వెండుకమ్మా..." నెత్తినోరు కొట్టుకుంది. ప్రభావతి. తలబాదుకున్నాడు రామచంద్ర. ఇవేవీ కనిపించని, వినిపించని దూరతీరాలకు వెళ్ళిపోయింది, సంగీత.

"పద్దెనిమిదేళ్లు... కాదు కాదు పదహారు వెళ్ళి పది హేడోస్తాయి ఎల్లండికి... నా చిట్టతల్లి పెళ్ళి వాళ్ల బామ్మ కళ్ల ముందే చిన్నప్పడే చెయ్యాలనుకున్నాను. ఏమండీ! ఎందుకిలా చేసిందది? నేనేం పాపం చేశాను" గుండె బద్దలయ్యేలా ఏడ్చింది ప్రభావతి. డాక్టరు కాంపోజ్ ఇంజక్షన్ చిచ్చి పడుకోబెట్టారామెను. క్షణంలో దావానలం వ్యాపించిది వార్త. కాలే జీవాళ్లు, ఆఫీసు వాళ్లు. ఇరుగు పొరుగులతో నిండి పోయింది. ఆ ఇల్లు! కాదు ఆవాడ!

ఇల్లు చేరుకున్న రాజుచంద్ర, నిర్మల, విశాలాక్షిణి, కిర్రణయిలు ఏడుపు తప్ప మాటరాని వాళ్లలా అయిపోయారు చాలాసేపు. "సంగీతా"... అంటూ అరుస్తున్న కిర్రణయిని చూస్తుంటే, ఆ పిలుపుకి తిరిగి ఒస్తుందేమో సంగీత అనిపించేలా, ఆమె ఆశ్రయం, గుండె గుండెకి ములుకులా గుచ్చుకుంది. ఆ పిలుపు, ఆ ఏడుపు అంతా అరణ్య రోదనే! చూస్తూ చూస్తూ, అంతా క్షణాల్లో జరిగిపోయింది. సంగీత శరీరం కూడా మట్టిలో కలిసిపోయింది.

"బామ్మవోళ్లో పడుకుని, కోయిల లా పాడే నీ గొంతు ఇంక బామ్మా వినలేదే" అంటూ బామ్మ ఏడుపు!

"నన్ను క్షమించమ్మా... ఆవేశంలో ఆలోచించ లేక, అర్థం లేని ఊహలతో నా బతుకుకి నేనే చిచ్చు పెట్టుకున్నాను" పదే, పదే ఆ మాటలే గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ రోదించే తల్లి.

"నాకు బతకాలని వుంది నాన్నా! ప్లీజ్! నన్ను బతికించవూ? మరోసారి ఇలాంటి తప్ప చెయ్యను, ప్రామిస్!" చెవులో రింగుమంటున్న ఈ మాటలతో కుంగి పోతున్నా తండ్రి!

కిర్రణయి ఆలోచిస్తోంది! "తన ఈజూదే సంగీత! అయినా స్నేహితులు హేళన చేస్తారనో, తన అసమర్థత వల్ల కించపరుస్తారనో అనుకుని, బతుకుని ధ్వంసం చేసుకోవడం, ఎంత అవివేకమో" తన స్నేహితురాళ్లకి ఉత్తరాలు రాస్తోంది. ఇంజనీరింగ్ లో సీటు రాలేదనీ, మెడిసన్ సీటు రాలేదనీ, లేదా అనుకున్నది జరగలేదనీ, ఆత్మహత్యలు చేసుకున్న వాళ్ల సంగతి మనం చాలా సార్లు

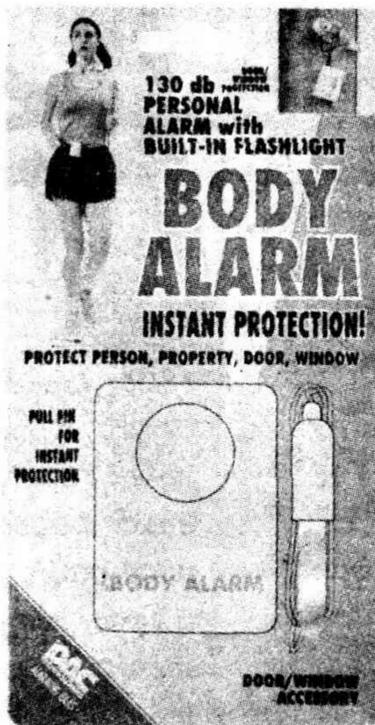
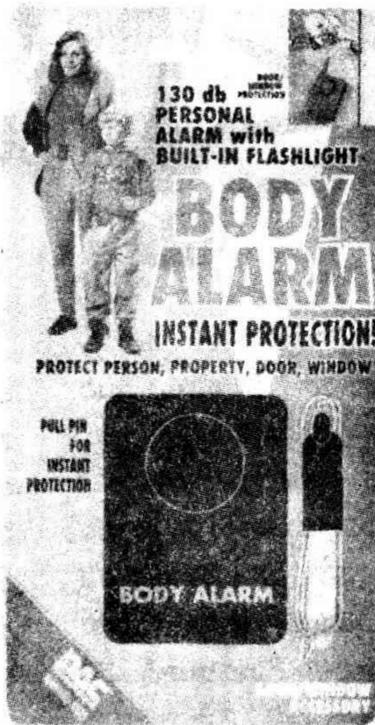
- శిరది అకోకవర్షం

విదేశాల్లో ప్రచార విధానం
మనదేశంలోకి వచ్చింది

మహిళల ఆత్మరక్షణకు అనువైన సాధనాలు!

ఇది కల కాదు. ముమ్మాటికీ నిజం. మనీషి నుండి మనీషికి నోటిద్వారా చెప్పే వెటవర్క్ మార్కెటింగ్ విధానం ఇప్పటికే అమెరికా, కెనడా, జర్మనీ, జపాన్, తైవాన్, మొదలైన దేశాలలో ఎన్నో ఏళ్ళుగా ప్రచారంలో ఉంది. ప్రస్తుతం మన దేశానికి వచ్చింది. క్యాంటమ్ అనే కంపెనీ ప్రధానంగా నాలుగు రకాల ప్రాడ్క్టును మార్కెటింగ్ చేస్తోంది.

ముఖ్యంగా మహిళలు యువతులు వంటరిగా ప్రయాణించే సమయంలో తమను తాము కాపాడుకోడానికి, అలాగే పురుషులకు పర్సనల్ సెక్యూరిటీ ని కల్పించేందుకు పెద్ద శబ్దం చేసి భయపట్టే అలారమ్స్, స్కూటర్లు, మోటర్ సైకిళ్ళు, కార్లు, దొంగల పాలవకండా వెహికల్ సెక్యూ

రిటీ అలారమ్స్, ఇంటిని దొంగలబారి ముండి కాపాడేందుకు 'హోమ్ సెక్యూరిటీ అలారమ్స్' నూట్ కేసులు, వస్తువులను కాపాడే ప్రాపర్టీ సెక్యూరిటీ అలారమ్స్ వీటిలో ప్రధానం.

అలాగే హెల్త్ కేర్ విభాగంలో సమతుల్యత తీసుకోక పోవడం వల్ల ఏర్పడ గ్యాప్ ని విటమిన్ల ద్వారా పూరిట్ ఫుడ్ సప్లీమెంట్స్. వీటిని కేవలం రూపంలో ప్రకృతి నుండి లభించిన ఆకులు, పళ్ళు, కాయల ద్వారా ఆయుర్వేద ఫార్ములా ప్రకారం తయారు చేసినవి. ఎవరికీ ఎటువంటి సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ రాకుండా వీటిని తయారు చేసారు. ఆటోమొబైల్ ప్రాడ్క్టు పర్సనల్ కేర్ ప్రాడ్క్టు లభిస్తున్నాయి.

- కె.నాగేశ్వర్

విన్నామే. కానీ, ఆ తరువాత వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు, బంధువులూ ఎంత బాధపడతారో, ఎంత నరకాన్ని అనుభవిస్తారో, ప్రత్యక్షంగా మా సంగీత వల్ల తెలుసుకున్నాను. జీవితంలో అధైర్యం వుండకూడదు! న్యూనతా తావం రాకూడదు! చచ్చిపోదామన్న ఆలోచన ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ రానీయకూడదు. బతకడం ఒకవరం!" అంటూ కిర్మణి తన స్నేహితులందరికీ ఉత్తరాలు రాసింది. అలా ఎందరికీ ఎన్ని రాసిందో? ఏలైనంత మందికి తను ఈ మాటలు చెప్పాలి. ఏ పిల్ల ఇలా ఆత్మహత్యకు తలపడకుండా చూడాలి" ఇదే కిర్మణి బుర్రలోని ఆలోచనలు! కాలం సాగిపోతూనే వుంది!

ఎవ్వరికోసం ఆగదు!

విశాలాక్షి కిర్మణి రోజూ రాస్తూన్న ఉత్తరాలన్నీ చదివీ, ఉత్తరాలన్నీ చూసీ, ఆమె మనస్సును కూడా చదివింది. వికసించిన పువ్వు వాడిపోతున్నట్టు ఆ పిల్ల మనసు కుంగి పోతున్నట్టు గ్రహించింది. కిర్మణిని పిలిచి అలా వాకింగ్ కి వెళదాం రమ్మని, ఏవేవో కబుర్లు చెబుతూ బయలుదేరింది. 'మనస్సునే' చదువులో 'డెబ్బై ఏళ్లనే' డిగ్రీని పొందిన విశాలాక్షి! ప్రతి రోజూ ప్రతీక్షణం కిర్మణిని కనిపెడుతూనే వుంది. కంటికి రెప్పలా! పోయిన సంగీత తిరిగి రాదు. కిర్మణిని, కిర్మణిని వంటి అమాయకత్వపు అమ్మాయిలను కాపాడాలి! అదే ఆమె జీవన ధ్యేయం! కనిపించిన ప్రతి అమ్మాయికీ పరీక్షలంటే భయపడ వద్దనే,

చంద్రచూడుడి ప్రేమ

'తేరే మేరే సప్నే', 'మాచిస్' చిత్రాలలో హీరోగా నటించిన చంద్రచూడ్ సింగ్ కు అమ్మాయిల ఫాలోయింగ్ బాగానే వుంది. ఇతగాడు ప్రేమించిన అమ్మాయి మాంచి జ్యోతిష్కరాలట. ఓసారి ఆమె తన ఇంటికి వచ్చినపుడు తన చేతులు చూపి జ్యోత్యం చెప్పమని అడిగాడట. ఆమె చెప్పంటే "ఇప్పుడు నా చేతులు చూస్తున్న అమ్మాయే నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటుందా" అనగానే ఆమె సిగ్గుతో పరుగెత్తినట్టటం గడుసువాడే.

జీవితాన్ని మనకనుగుణంగా మార్చుకోవాలి గానీ, తప్పించుకుని జీవితానికి దూరంగా పారిపోకూడదు' అని చెబుతూ వుంటుంది!

ఇప్పుడు అందరిలోనూ సంగీత కనిపిస్తుంది విశాలాక్షికి! అందరి కంఠం సంగీతలాగే ఖంగున మ్రోగినట్టనిపిస్తుంది ఆమెకి!

కోకిల ఎక్కడుంటుందో ఆకుల మాటున ఎవరికీ కనిపించదు. కానీ కోకిల పాట అందరికీ వినిపిస్తుంది. ఎప్పుడూ గుర్తుంటుంది. 'నా సంగీత కోకిలేనమ్మా' అంటుంది. నవ్వుతూ ప్రతి వాళ్లతో విశాలాక్షికి! ఒక ఋతువులో కాదు ప్రతి నిత్యం నాచెవిలో పాడుతూనే వుంటుందే నా కోకిల" అంటుంది అందరితో విశాలాక్షికి.

విశాలాక్షి అలా మాట్లాడుతుంటే కంట తడి పెట్టుకుంటారు. చుట్టూ వున్నవాళ్ళు ముఖ్యంగా నిర్మలా రామచంద్రా 'అనేక రోగాలతో ఒత్తిళ్లతో ఉరుకులు పరుగులు వేగాన్ని తట్టుకోలేక అస్పష్ట తతో, అనేక ఇతర కారణాల వల్ల ప్రాణాలు పోతూ వుంటే, ఇలా బలవంతంగా ప్రాణాలు తీసుకోవడం న్యాయమా చెప్పండి పిల్లలూ! ఆవేశంలో మీరు చేసే పనికి మీ పెద్దలు జీవితాంతం ఎంత బాధపడతారో ఊహించుకుంటే మీరు అలా ప్రవర్తించరు! ఆలోచించండి" అంటూ సంగీత చదువుకున్న కళాశాల సీనియర్ రాధారాణి సమయం దొరికినప్పుడల్లా చెబుతూ వుంది. 'జీవితం జీవించడానికి! మధ్యలోనే తుంచేయకండి" అంటారామె. ప్రతి విద్యార్థినితో సమయం చిక్కనప్పుడల్లా